

290

SDĚLENÍ
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 19. prosince 1954 byla v Paříži sjednána Evropská kulturní úmluva.

Listina o přístupu České a Slovenské Federativní Republiky k Evropské kulturní úmluvě byla uložena u generálního tajemníka Rady Evropy, deponitáře Úmluvy, dne 10. května 1990.

Úmluva vstoupila v platnost na základě svého článku 9 odst. 2 dnem 5. května 1955. Pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku vstoupila Úmluva v platnost v souladu se svým článkem 9 odst. 4 dnem 10. května 1990.

České znění Úmluvy se vyhláší současně.

EVROPSKÁ
KULTURNÍ ÚMLUVA

Vlády, signatáři této Úmluvy, členové Rady Evropy,

majíce na zřeteli, že cílem Rady Evropy je dosažení větší jednoty mezi jejími členy za účelem zejména ochrany a podpory ideálů a principů, které jsou jejich společným dědictvím,

majíce na zřeteli, že rozvoj a vzájemné porozumění mezi národy Evropy by umožnilo pokročit k tomuto cíli,

majíce na zřeteli, že pro tyto cíle je žádoucí nejenom uzavřít dvoustranné kulturní úmluvy mezi členy Rady, ale také provádět politiku společných činů zaměřenou na ochranu a podporu rozvoje evropské kultury,

rozhodnuvše se uzavřít obecnou Evropskou kulturní úmluvu zaměřenou na podporu studia jazyků, dějin a vzdělanosti druhých smluvních stran a vzdělanosti, která je jim všem společná, mezi občany všech členských států Rady Evropy a těch dalších evropských států, které k této Úmluvě přistoupí,

se dohodly na následujícím:

Článek 1

Každá smluvní strana přijme odpovídající opatření k ochraně a podpoře rozvoje svého národního příspěvku do společného kulturního dědictví Evropy.

Článek 2

Každá smluvní strana bude v rámci možností

- a) podporovat u svých občanů studium jazyků, dějin a vzdělanosti ostatních smluvních stran a poskytovat těmto smluvním stranám možnosti k podpoře takových studií na svém území a
- b) usilovat o rozvoj studia svého jazyka nebo jazyků, dějin a vzdělanosti na území druhých smluvních stran a poskytovat občanům těchto smluvních stran možnosti k provádění tohoto studia na svém území.

Článek 3

Smluvní strany budou uskutečňovat vzájemné konzultace v rámci Rady Evropy s cílem sjednotit svůj postup při podpoře kulturní činnosti evropského zájmu.

Článek 4

Při uplatňování článků 2 a 3 bude každá smluvní strana v rámci možností usnadňovat pohyb a výměnu osob, jakož i předmětů kulturní hodnoty.

Článek 5

Každá smluvní strana bude považovat předměty evropské kulturní hodnoty nacházející se pod její kontrolou za součást společného evropského kulturního dědictví, podnikne odpovídající opatření k jejich ochraně a zajistí k nim přiměřený přístup.

Článek 6

1. Návrhy na provádění ustanovení této Úmluvy a otázky týkající se jejího výkladu budou projednány na schůzích Výboru kulturních expertů Rady Evropy.

2. Každý stát, který není členem Rady Evropy a jenž přistoupil k této Úmluvě v souladu s ustanoveními článku 9 odst. 4, může jmenovat jednoho či více představitelů na schůzi uvedené v předchozím odstavci.

3. Závěry přijaté na schůzích uvedených v odstavci 1 tohoto článku budou předloženy ve formě doporučení Výboru ministrů Rady Evropy, pokud nepůjde o rozhodnutí, která spadají do pravomoci Výboru kulturních expertů a týkají se správních otázek, které nevyžadují doplňující náklady.

4. Generální tajemník Rady Evropy bude členy Rady a vlády každého státu, který přistoupil k této Úmluvě, informovat o každém rozhodnutí, které přijme Výbor ministrů nebo Výbor kulturních expertů.

5. Každá smluvní strana oznámí generálnímu tajemníku Rady Evropy ve stanovenou dobu každé opatření, které přijme při provádění ustanovení této Úmluvy, vyplývající z rozhodnutí Výboru ministrů nebo Výboru kulturních expertů.

6. V případě, kdy by některé návrhy ve věci provádění této Úmluvy zajímaly pouze omezený počet smluvních stran, pak tyto návrhy mohou být dále posuzovány v souladu s ustanoveními článku 7 za předpokladu, že jejich uskutečňování nevyžaduje další výdaje pro Radu Evropy.

Článek 7

Jestliže k dosažení cílů této Úmluvy si dvě nebo více smluvních stran přejí uspořádat v sídle Rady Evropy jiné schůze než ty, které jsou uvedeny v článku 6 odst. 1, generální tajemník Rady jim poskytne veškerou potřebnou administrativní pomoc.

Článek 8

Ničím v této Úmluvě se nemohou považovat za dotčená

- a) ustanovení jakékoliv existující dvoustranné kulturní úmluvy, jejíž je kterákoliv ze smluvních stran signatářem a která činí méně žádoucím sjednání jakékoliv další takové úmluvy kteroukoliv ze smluvních stran, nebo
- b) povinnost každé osoby dodržovat platné zákony a nařízení na území kterékoliv smluví stra-

ny týkající se vstupu, pobytu a výjezdu cizinců.

Článek 9

1. Tato Úmluva bude otevřena k podpisu členům Rady Evropy. Bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy.

2. Poté, kdy tři vlády - signatáři uloží své ratifikační listiny, tato Úmluva vstoupí v platnost mezi těmito vládami.

3. Pro každou vládu - signatáře, která provedla ratifikaci dodatečně, tato Úmluva vstoupí v platnost dnem uložení jejích ratifikačních listin.

4. Výbor ministrů Rady Evropy může na základě jednomyslného hlasování požádat v souladu s podmínkami, které bude považovat za odpovídající, každý evropský stát, který není členem Rady Evropy, aby přistoupil k této Úmluvě. Každý takto pozvaný stát může přistoupit uložení své listiny o přístupu u generálního tajemníka Rady Evropy. Tento přístup nabude právní moci dnem přijetí této listiny.

5. Generální tajemník Rady Evropy informuje všechny členy Rady a všechny státy přistupující o uložení všech ratifikačních listin a listin o přístupu.

Článek 10

Každá smluvní strana může stanovit území, na nichž budou platit ustanovení této Úmluvy tak, že zašle generálnímu tajemníku Rady Evropy prohlášení, které generální tajemník sdělí všem ostatním smluvním stranám.

Článek 11

1. Každá smluvní strana může vypovědět tuto Úmluvu kdykoliv po uplynutí pěti let její platnosti písemným oznámením generálnímu tajemníku Rady Evropy, který o tom informuje ostatní smluvní strany.

2. Tato výpověď vstoupí v platnost pro tuto smluvní stranu šest měsíců po dni jejího přijetí generálním tajemníkem Rady Evropy.

Na důkaz čehož níže podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni svými vládami, tuto Úmluvu podepsali.

Dáno v Paříži dne 19. prosince 1954, v anglickém a francouzském jazyce, přičemž obě znění mají stejnou platnost, v jednom vyhotovení, které zůstane uloženo v archivu Rady Evropy. Generální tajemník předá ověřené kopie každé vládě - signatáři a vládě, která přistoupila k této Úmluvě.